

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Aqva.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

perdunt privilegium clericale, secundum Pan. & in c. inaudientia. de sent. excommunic. & bonum est talem motionem facere, vt multa mala vitentur eorum, qui clerici esse volunt, & non viuere clericaliter.

⁹ RELIGIOSI, & clerici in sacris, & in minoribus existentes beneficiati, cogi possunt ad reassumendum habitum, in d. c. tuæ. & in c. si. d. 50. Secus si non habent beneficium existentes in minoribus, vel si volunt renunciare beneficio.

¹⁰ RELIGIOSI, & clerici in sacris, non possunt renunciare privilegio clericali. vt in c. si diligenti. de for. compe. In minoribus vero clerici non possunt renunciare verbo, vt in d. ca. si diligenti, sed facto renunciare possunt, exercendo actum omnino contrarium clericatum, vel in alijs casibus expressis.

¹¹ RELIGIOSVS professus recedens sine licentia prelati sui, & non subiciens se alterius obedientie proprie est apostata, quantumque habitum & tonsuram retineat, secundum Inno. in c. fin. de renun. & Pan. in c. si. de apost. in fin. Oportet enim vt ingrediat monasterium, si vult vitare apostasiam. Secus autem si intret monasterium latius, quia non erit proprie apostata, secundum glo. in c. si. de apost. & in c. ex parte. de tem. or. vide infra. Religio. §. 16.

¹² MONACHVS in apostasia ordinatus, non poterit exercere actum illius ordinis. Pan. in c. fin. de apostat. & in ordine sacro solus Papa dispensabit: in minoribus, Episcopus: & non poterit ad superiores ordines promoueri. Sed hodie quia tales sunt excommunicati, recipiunt ordinem in excommunicatione, & dicendum est, vt habetur in ca. cum illorum. de sentent. excom.

¹³ EPISCOPVS potest dispensare cum clerico, qui existens in sacris, de facto duxit uxorem, vt vtatur ordine prius rite suscepto, & ascendat ad superiores, si sit bene contritus. Sicque ad clericatum redeat. Cum eo vero, de cuius penitentia dubitatur, non po-

test dispensare, nisi vt vtatur minoribus, non autem in maioribus, nisi religionem ingrediatur. cap. 1. & 2. qui cle. vel vo.

¹⁴ RELIGIOSI eiectioni, & fugiui, reuerti volentes, vt dicit Anto. de Matr. sunt admittendi, imò prelati ad hoc compellitur ca. ne religiosi. extra. de regul. & hoc nisi regula contradicat, qua contradicente non sunt habendi pro derelicto, sed sunt alimentandi in locis competentibus, si sine graui scandalo fieri potest, alioquin in alijs domibus religionis id fiat. Loca in quibus poni debent, sunt seruientium, secundum dominum Anto. Et graue scandalum est, quando alij dicunt, se potius exituros, quam cum eis moraturos. In hoc tamen standum credo esse arbitrio boni hominis.

¹⁵ CVI vs sint bona acquisita per religiosum apostatam, vide Sil. ver. Apostata. §. 11. & Tabu. §. 14. infra, Religio §. 17.

¹⁶ De apostasia infamatus se purgare compellitur. Ab. in d. c. tuæ & ibi, an ad habitus resumptionem cogelli debeat, & ordini clericali renunciare possit, & an affligi queat, vt habitum resumat. Ab. in c. a nobis. co. tit.

A Q V A.

¹ A Q V A benedicta, vel sancta, quædam per solum Episcopum, cum vino & cinere fit, ad reconciliationem ecclesie pollutæ, sanguinis, vel feminis effusione, vt in ca. aqua. de consec. eccle. vel altar. Alia quæ est ad aspergendum homines, domos, ad expellendos demones, &c. à sacerdotibus benedicuntur cum sale. de conse. dist. 3. cap. aqua. quam diaconus benedicere non potest. ar. in d. ca. aqua. & c. perlectis. 2. §. d. ad presbyterum, & omnino die dominico debet benedici ex consuetudine.

² A Q V A M hanc non dicimus esse sacramentum, quia non ordinatur directe ad causandum gratiam, sed ad remouendum prohibens, scilicet contra demonum nequitias, & omnem quod sacramentorum effectum impedit potest, sed est quoddam sacramentale secundum

secundum

secundum Tho. 4. sent. d. 6. q. 1. a. 2. ad septimum. Et datur contra impugnationem exteriorem demonum: exorcismus autem contra interiorem Tho. 3. sent. d. 17. a. 2. ad tertium. & 4. sent. d. 6. q. 2. delētque ventalia, in quantum excitat feruorem deuotionis. Et si addatur aqua non benedicta benedicta, tota erit benedicta. Tho. 3. sen. d. 77. a. 8 ad 3, si tamen minor sit quæ additur. ex Tho. 4. sent. d. 12. q. 1. a. 2. q. 1. 6. in cor. Quidam verò indistincte dicunt, siue maior, siue minor sit, quia hæc transmutatio naturali virtute non fit, sed ex ordinatione ecclesie, vel approbatione: secundum Pe. de Pa. Vide capit. quod in dubijs. de consecratio. eccle. & alta. Idem de oleo consecrato dicas, quando non consecratum apponitur: secundum Panormitan. in dict. capitul. quod in dubijs, non autem sic de vino addito sanguini Christi, quia non fit sanguis. Tho. 3. sen. d. 77. a. 8. ad 2. Nam aqua, vel alius liquor additus sanguini in calice, non conuertitur in sanguinem, nec econtrā, siue fuerit in parua, siue in magna quantitate. Poterit tamen conuerti in vinum virtute specierum vini ibi existentium, habentium modum agendi substantiæ. Si autem tantus liquor poneretur, quod non remaneret accidentia illa prima eadem numero, desineret ibi esse sanguis Christi, non per corruptionem sanguinis, qui incorruptibilis est, sed accidentium. Non ideo est simile, sicut in alijs. Nam aqua benedicta remanet aqua, & oleum consecratum remanet oleum: sed vinum consecratum non remanet vinum. Hac ex S. Tho. in sententia.

3 S i excommunicatus aquam benediceret, vel suspensus, esset irregularis: quia benedictio aquæ est ceru ordinis: secundum Inno. cap. 1. de excel. præla. non autem sic de benedictione mense.

4 A Q V A benedicta non ordinatur directe, ad præstadium remedium, sed contra demones, & contra omne impedimentum sacramentorum. Tho.

3. parte q. 65. a. 1. ad 6. & 4. sen. d. 2. q. 1. a. 2. ad septimum.

ARBITER.

1 A R B I T E R, & arbitrator, inter se differunt. Nam Arbitrator, vt dicit Innocen. in capit. Quintaualis, de iureiurand. est ille, qui vt iudex eligitur, vt seruato iuris ordine in substantialibus procedat. ff. de arbit. lib. 1. Arbitrator autem eligitur: vt Innocen. ibidem dicit, vt aliquid existimet, vel quod sibi videatur de aliqua re dicat, & sine ordine iudiciario ea arbitretur. In lit. de empt. §. pretium.

2 T A L E S possunt eligi: secundum Th. secunda secunda: q. 67. a. 1. ad 2. quamuis nõ sint superiores alijs, quia homines proptia sponte possunt se aliorum iudicio subijcere, cum compromittunt in aliquos arbitros. Et inde est, quod necesse est arbitrium aliqua pœna vallari, quia cum ipsi non sint superiores, non habet potestatem coercendi.

3 A R B I T E R ab arbitratore dignoscitur, ex modo compromittendi: quia vel compromittunt vt arbitretur seruato ordine iuris in substantia, & sic est arbiter vel vt dicat quid sibi videtur, sine alio iuris ordine, & tunc est arbitrator. In fra. l. iudex §. 27.

4 A N T O. de Butr. in dict. cap. Quintaualis, distinguit de his arbitris, & in summa quinque colliguntur, quoniam quidam sunt iudices ordinarij, quidam ordinarij, & arbitrarij simul, quidam arbitratore, quidam arbitri iuris, quidam arbitri.

5 A sententia arbitri iuris, potest fieri appellatio, non à sententia arbitri compromissarij 2. q. 3. capit. à iudicibus. Et rationem affert. Thom. secunda secunda: q. 69. a. 3. ad 2, quia leuis videtur, vt quis non permancat in eo, quod semel approbavit, ideo rationabiliter denegatur subsidium appellationis à iudicibus arbitrarijs, qui non habent auctoritatem, nisi ex consensu litigantium. Non sic autem à sententia arbitri iuris, cuius potestas ex consensu eligentium non est, sed principis auctoritate: ideo contra huius